

naar Adgangen til enhver Tid var aaben, ligesom det ogsaa frister dem til at købe paa de Betingelser, de nu kan opnaa, blot for at være sikret. Jeg mener, det er uheldigt at have noget saadant svævende over Hovedet paa sig, saa man aldrig kan vide, om et Organ vil gribe ind og hindre Vareindførselen. Det er maaske muligt, at man kunde gennemføre en Rationering af enkelte større Forbrugsartikler; det vil jeg ikke bestride, men en Undersøgelse har vist, at det, der kan opnaas derved, er saa ganske ubetydeligt i Forhold til den Ulempe, det vil medføre. Og naar det ikke vil forhindre, at man kan bruge *andre* Varer, har det altsaa ingen som helst valutamæssig Betydning, og derfor vil Regeringen ikke gaa med til hverken Rationering eller Importregulering. Det Forslag, jeg her omtaler, aabner derfor heller ingen Adgang hertil.

Der har udviklet sig baade her og i andre Lande en almindelig Tilbøjelighed til at handle med Penge. Og endskønt man ikke kan sige, at en saadan Spekulation i Penge *aldrig* er skadelig, er der ingen Tvivl om, at den *kan* være det. Det vil være i Spekulanternes Interesse, at Valutaen svinger op og ned, og det vil derfor være naturligt, at de vil medvirke til at faa større Bevægelse i Valutaen, end der ellers vilde være. Jeg tror derfor, det vilde være gavnligt, om man kunde hindre eller i hvert Fald hemme den stærke Spekulation i Penge, der finder Sted, og at det vilde være gavnligt, om man som tidligere kun betragtede Penge som et Betalingsmiddel og ikke som et Spekulationsobjekt. I normale Tider, hvor Kurserne ikke svinger ret stærkt, har det vel ikke stort at sige, om der finder spekulativ Pengeomsætning Sted, men i en Tid som nu, der er nervøs og modtagelig for de Bevægelser, der faktisk finder Sted, gør det Skade. Spekulationen har nemlig antaget et meget stort Omfang herhjemme; det fremgaar ganske klart af de Oplysninger, der er fremskaffet hos forskellige Vekselerere. Det har vist sig, at det er meget store Poster, der omsættes. Det er efter de foreliggende Oplysninger givet, at disse Spekulationer i hvert Fald ikke kan siges at være foretaget imod den danske Krone. Men jeg tror som sagt, at man ved at lægge en Dæmper paa disse Spekulationer vilde opnaa noget gavnligt, og det vil sikkert ikke kunne gøre nogen som helst Skade, fordi det i sig selv er unaturligt at spekulere i Penge.

Naar der i Lovforslagets § 3 kun søges en *Bemyndigelse* til at kræve Oplysning

om Beholdningerne af fremmed Valuta, er det ikke, fordi man ikke agter at fordre en saadan Oplysning, hvor der er Grund dertil, men man mener, at det vil give Valutacentralen og de paagældende Ejere at ubetydelige Beløb af fremmed Valuta et unyttigt stort Arbejde, hvis det paalagdes som Pligt for alle at give saadanne Oplysninger. Men det er Meningen, at man, saa hurtigt det er gørligt, saafremt Lovforslaget maatte blive ophøjet til Lov, vil fremskaffe Oplysning om de Beholdninger af fremmed Valuta, som er til Stede, og som det vil have Betydning at kende Størrelsen af. Disse Beholdninger kan under visse Omstændigheder kræves afgivet til Valutaegaliseringsfonden i Henhold til samme Paragrafs 2det Stykke, men her er det aldeles ikke Meningen, at man vil kræve al Valuta afgivet, for der kan jo være mange, der har legitim Brug for den. Meningen er i det hele taget, at denne Bestemmelse skal anvendes med meget stort Maadehold, idet man kun ønsker at gribe ind overfor Spekulanter og i Tilfælde, hvor der sker, hvad man kalder Kapitalflugt. Der vil være mange Virksomheder, som har naturlig Brug for fremmed Valuta, ikke mindst saadanne Virksomheder, der arbejder i Udlandet. Der vil da ikke være nogen Anledning til — og hertil sigter Lovforslaget absolut heller ikke — at genere disse Virksomheder, som paa mangfoldige Maader tjener til at gavne vort Land. Man vil ikke skade dem i deres Arbejde ved at fratage dem Valuta, som de har Brug for, og jeg vil udtrykkelig nævne, at til de Midler, de har Krav paa at beholde, maa henregnes fornøden Driftskapital. Der er ikke angivet bestemte Eksempler paa de Tilfælde, i hvilke det kunde tænkes, at man ikke maatte afkræve fremmed Valuta, og naar dette ikke er sket, er det for ikke at indskrænke disse Firmaers Adgang til at beholde fremmed Valuta. Der er altsaa ikke paa nogen Maade Tale om, at man vil hindre den sunde Forretning i at besidde fremmed Valuta i det Omfang, som er fornødent for den, ligesom det er Hensigten overhovedet at fortolke denne Bestemmelse meget liberalt. Dens største Betydning vil sikkert blive af forebyggende Art, for naar Folk skal oplyse, hvilke Beholdninger de besidder, ligger deri en naturlig Tilskyndelse til at stille til Raadighed den fremmede Valuta, de ikke har rimelig Brug for. Af samme Paragrafs sidste Stykke vil det af de Regler, som er givet for Afgivelse af fremmed Valuta, ses, at Ejerne under alle Omstændigheder vil faa Dagkursen og under visse Omstændigheder vil kunne faa